

PIOTR GLAS

40
DNÍ
DUCHOVNÉHO
BOJA

**40, DUCHOVNÉHO
DNÍ BOJA**

PIOTR GLAS

**40
DNÍ
DUCHOVNÉHO
BOJA**

Copyright © by Piotr Glas 2019

Copyright © for this edition by Wydawnictwo Esprit 2019

All rights reserved

Z poľského originálu: *40 dni walki duchowej*

Vydal: © Zachej.sk, 2021

Preklad: © Pavol Petrík

Grafika: © bookwork.sk

Jazyková korektúra: Adriana Reguliová

Biblické citáty sú uvedené podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2016).

ISBN: 978-80-8211-335-1

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v akejkoľvek podobe alebo akýmkoľvek spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami alebo iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

KTO JE PRE TEBA JEŽIŠ KRISTUS?

Kto je pre teba Ježiš? Väčšina katolíkov by odpovedala, že Ježiš Kristus je Boh a Spasiteľ sveta. Položme si však otázku, či aj chápeme, čo to znamená. Tu mi prichádza na um známe príslovie: „Ak sa bojíš, tak Boha.“ V našej každodennej realite sa totiž Pán Ježiš stáva prostriedkom na získanie pomoci v núdzi, automatom svojho druhu na plnenie prosieb a želaní. Je to niekto, koho vyzývame, ak ho potrebujeme.

Keď ti niekto v práci alebo v škole povie, že tvoja viera je povera a tmárstvo, budeš mať odvahu povedať: „Kamarát, nerúhaj sa môjmu Pánovi a Kráľovi!“? Pozri sa, čo sa deje teraz na Západe. Mnohí majú strach priznať, že veria v Boha a chodia do kostola, lebo ich hneď zlyncujú. Deje sa to v štátoch, v ktorých vraj panuje tolerancia, rovnosť a demokracia. Je to však jeden veľký nezmysel. Demokracia a rovnosť platia vtedy, keď sa hovorí to, čo chcú počuť. Ale ak povieš, že si iný a neplávaš s prúdom, potom sa začnú problémy.

Naša viera sa často obmedzuje iba na nedelnú svätú omšu, pretože doma nás učili, že to tak treba, máme taký zvyk alebo sused sa pozerá. Boha púšťame len do tých oblastí nášho života, ktoré sú pre nás výhodné. Každý si musí v pravde položiť otázku, kam smeruje náš život, kto sme, pre čo a pre koho žijeme. Sme pripravení na radikálnu zmenu vo svojom živote?

Prvá vec, ktorú treba urobiť, aby sme pochopili, v čom spočíva vzťah s Pánom Bohom, je v myšlienkach sa vrá-

tiť do záhrady Eden, keď prví rodičia Adam a Eva svojou neposlušnosťou spáchali prvý hriech. Dodnes nik nevie, v čom tento hriech spočíval a aký skutok vlastne spáchali. Z biblického opisu však vyplýva, že určite išlo o neposlušnosť Božej vôli. Dôsledkom tohto činu bolo skazenie ľudskej prirodzenosti prvotným hriechom a prostredníctvom hriechu sa ľudstvo otvorilo pôsobeniu najväčšieho nepriateľa človeka – satana. Odvtedy sa o každého z nás vedie neprestajný boj.

Božie slovo hovorí: „Lebo Boh stvoril človeka pre neporušiteľnosť, urobil ho obrazom svojej podoby; závišťou diabla však prišla na svet smrť: skúsia ho tí, čo sú jeho korisťou“ (*Múd* 2, 23 – 24).

Keby nebolo Ježiša Krista, ktorý položil svoj život na kríži, a tak splatil dlh za ľudí pre ich hriechy, všetci by sme boli v beznádejnej situácii. Skrze jeho obetu na dreve kríža sme dostali druhú šancu.

On nás oslobodil z otroctva smrti a satana. Pred dvetisíc rokmi sa situácia vo svete obrátila o stoosemdesiat stupňov. Starodávny had bol porazený (porov. *Zjv* 12, 9), stratil moc nad tými, ktorých Ježiš vykúpil svojou vlastnou krvou. Ježiš to urobil z lásky ku každému z nás.

Teraz si ešte raz položíme otázku: Kto je pre mňa Ježiš Kristus? Chcem ísť s ním a získať svoju spásu? Pamätaj, že niet väčšej lásky než tá, keď niekto položí život za svojich priateľov (porov. *Jn* 15, 13). Ježiš to urobil za teba. Si pripravený dať mu svoj život?

„Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu“ (*Mk* 1, 15).

OBRÁTENIE

Mnoho rokov som bol iba zamestnancom Cirkvi. Ak sa vykonáva len takáto funkcia, potom sa človek neodovzdá Bohu úplne. Vo svojom živote som urobil aj veľa hlúpostí a je dobré, že spovedníci sú povinní zachovávať tajomstvo, lebo by o mne mohli toho veľa porozprávať. Veľmi som chcel byť šťastný, všelikde som sa angažoval, ale dnes viem, že to boli len náhrady. Pravú plnosť a skutočné šťastie možno nájsť jedine v Bohu. Odmalička som chcel byť pilotom a tento sen sa mi aj splnil. Lietal som lietadlami v Európe aj v Amerike a myslel som si: „Ako sa mám dobre. Ukážte mi kňaza, ktorý vie lietať!“ A určite by som lietal dodnes, keby mi Ježiš v istej chvíli nebol povedal: „Chlapče, tadiaľ cesta nevedie, prenechaj lietanie niekomu inému a ty sa venuj tomu, k čomu som ťa povolal.“ Toto bolo pre mňa najťažšie pristátie.

Okolo nás je toľko ľudí, ktorí by chceli vo svojom živote niečo zmeniť. Možno ty si povieš, že ešte nie je čas, nie teraz, ale ja ti hovorím, nečakaj, lebo o chvíľu vletíš do búrkových mračien. Práve ten čas nadišiel! Ježiš ťa volá dnes!

Obrátenie je úplný návrat k Bohu, vzdanie sa všetkého, čo vedie k hriechu. Obrátenie nie je jednorazový skutok, ale celoživotný proces. Je to len začiatok cesty k spásu. Dnes veľa ľudí považuje obrátenie za niečo jednorazové a trvalé. Žiaľ, nie je to tak. Túto ustavičnú premenu a duchovný boj potrebujú aj spravodliví ľudia, lebo nik z nás nie je bez hriechu: „Ak hovoríme, že nemáme hriech, kla-

meme sami seba a nie je v nás pravda“ (1 Jn 1, 8). Proces opúšťania vlastnej hriechnosti, vďaka ktorému sa čoraz viac približujeme k Bohu, aby sme sa s ním napokon zjednotili, nazývame cestou duchovného rozvoja – cestou návratu.

Mnohí ľudia nás vodia za nos, klamú a hovoria neuveriteľné veci, že Boh spasí každého, že neexistuje peklo, že diabol sa už obrátil... Boh nechce nikdy nikoho potrestať. Tak veľmi nás miluje, že si to ani nevieme predstaviť, ale čas jeho milosrdenstva je obmedzený. Každý má šancu na obrátenie, aj ten najväčší hriechnik, ale táto šanca sa v určitej chvíli pomíne a potom sa postavíme pred Ježiša Krista, spravodlivého Kráľa.

Sväté písmo jasne hovorí, že čím viac sa priblížiš k svetlu, tým viac vidíš temnotu vo svojom vnútri. Čím viac sa približujem k nemu, tým častejšie opakujem: „Ježišu, nemám šancu.“ A on odpovedá: „Máš šancu. Hovorím ti o tom, aby si sa nespoliehal na seba, aby ťa nezozrala pýcha. Hovor druhým, aby prišli ku mne, aby sa obrátili.“

Je neuveriteľné, čo sa stane, keď uctieваме Boha celým svojím srdcom. Ideme vpred na plný plyn na štartovacej dráhe. Aj keď už nemáš priestor na brzdenie, choď dopredu, hoci sa s lietadlom niečo deje, lebo inak sa rozbiješ na kúsky. „A čo ak sa zdržím a vrátim sa do svojho fantastického, príjemného sveta, ktorý som si vo svojom živote vytvoril?“ Už niet cesty späť. Ak sa otočíš dozadu, je to len na vlastnú zodpovednosť, ale vedz, že ťa čaká prudký náraz do zeme. Ak sa však rozhodneš letieť, nezabudni, že Ježiš a Mária budú krídlami tvojho lietadla.

Ježiš ťa pozýva k obráteniu, aby si kráčal po jeho kráľovskej ceste svetla do večného života. Prijmeš toto pozvanie?

MODLITBA

Modlitba je nevyhnutná pre správny vzťah s Bohom. Už si niekedy hlbšie premýšľal o tom, čo to vlastne modlitba je? Mnohí chodia na sväté omše a niekedy sa im podarí pomodliť sa aj ruženec či ako sa ľudovo hovorí, „odrapotať pátričky“. Naozaj sa však každý, kto to robí, modlí?

Istý človek mi rozpovedal svoj príbeh, ktorý súvisel s modlitbou. Súčasne s milosťou obrátenia si uvedomil, že sa vôbec nevie modliť. Bol si vedomý, že hoci v ruke drží ruženec, modliť sa nevie. Vtedy si s veľkým zármutkom nad svojou neschopnosťou pokľakol pred Najsvätejšiu sviatosť a povedal: „Pane, nauč ma modliť sa, lebo to nedokážem, prosím, nauč ma!“ V tej chvíli sa nestalo nič, ale keďže onedlho sa mala začať svätá omša, ostal sedieť v lavici s myšlienkou, ktorá sa mu stále vracala, že sa nevie modliť. Počas kázne kňaz citoval slová svätého Augustína: „Už samotná túžba modliť sa je modlitbou a samotná túžba po Božom kráľovstve je účasťou na ňom.“ Tieto slová ho akoby prebodli. V jednom okamihu mu v hlave skrslo jasné porozumenie a poznanie, že vtedy, keď si kľakol pred Pána Ježiša a povedal: „Pane, nauč ma modliť sa“, naozaj sa po prvýkrát modlil. V tej chvíli pochopil, čo je to modlitba. Modlitba je rozhovor s Bohom, s Osobou. Veľmi dôležité sú aj jej vonkajšie formy, napríklad ruženec. Nemôžu sa však stať mantrou. Každá forma modlitby by mala byť predovšetkým vedomým obrátením sa k Osobe.

Všeobecne panuje veľký chaos v súvislosti s pojmom modlitba. Stretávam sa s tvrdeniami, že len ak sa človek modlí modlitbu chvál, Boh koná. Je to lož. Toto tvrdenie má priam magický nádych. Ako keby Boh a jeho pôsobenie záviseli od jeho zvelebovania. On predsa robí všetko pre to, aby zachránil každého človeka, aj keď sa od neho odvracia a prestane sa s ním rozprávať. Zvelebovanie Boha je veľmi dôležitá forma modlitby, ale nie je jediná. Človek môže v tichosti zvelebovať Boha pred Najsvätejšou sviatosťou, nemusí to byť nevyhnutne v hluku hudby, ako je to dnes bežné.

Svätý Alfonz Mária z Liguori sa učil modliť s veľkou trepezlivosťou. Vo svojom diele spomenul tri vlastnosti dobrej modlitby: pokora, dôvera v Boha a vytrvalosť v modlitbe. Píše, že len pokora a dôvera nestačia, musia byť doplnené o vytrvalosť, lebo celá cesta života a modlitby nesie so sebou konkrétne milosti.

„Teda naše modlitby musia byť pokorné a dôverné. To však nestačí, aby sme zotrvali v dobrom až do konca a dosiahli večnú spásu. Jednotlivé modlitby nám získajú jednotlivé milosti, o ktoré Boha prosíme. Ale ak nie sú stále, nezískajú nám konečné zotrvanie. Toto zotrvanie v dobrom až do konca predpokladá súhrn všetkých milostí, a preto k nemu treba mnoho modlitieb trvajúcich až do smrti. Milosť spásy nie je jedinou milosťou, ale je to reťaz milostí, ktorá sa končí milosťou konečného zotrvania. S touto reťazou milostí musí súčasne postupovať reťaz modlitieb. Keď pretrhneme svojou nedbalosťou reťaz našich modlitieb, pretrhne sa tiež reťaz milostí, ktoré vedú k spáse, a zahynieme (Alfonz Má-

ria z Liguori: Modlitba, veľký prostriedok spásy. Vydavateľstvo Misionár: Michalovce 2012, s.78).

Postoj pokory v modlitbe znamená odovzdávať svoje prosby do Božej vôle. Dôvera je istota, že Boh nás vždy vypočuje a urobí všetko, čo je potrebné pre spásu našej duše. Vytrvalosť znamená zotrvať v modlitbe až do smrti.

„A toto je dôvera, ktorú máme k nemu, že nás počuje, keď o niečo prosíme podľa jeho vôle“ (1 Jn 5, 14).

V tejto strašnej dobe zmätku, v ktorej žijeme, by sme sa mali modliť aj za tri veci: za Božiu múdrosť, za rozvážnosť a za rozlišovanie. To je to, čo potrebujeme, aby sme sa nerozbili vo svete dezinformácií a manipulácií okolo nás.

„Preto bdejte celý čas a modlite sa, aby ste mohli uniknúť všetkému tomu, čo má prísť, a postaviť sa pred Syna človeka“ (Lk 21, 36).

EUCCHARISTIA

Poznávanie Boha a budovanie osobného vzťahu s ním, čo je podmienkou tvojej slobody a lásky, musíš prehlbovať predovšetkým v Eucharistii, ktorá je živou Ježišovou prítomnosťou. Svätá omša je najhlbším skutkom jeho lásky k tebe a skutočnosť, že môžeš prijať Pána Ježiša v podobe Eucharistie, je najväčší dar, aký Boh mohol dať človekovi. Svätá Terézia povedala: „Keby ľudia poznali hodnotu Eucharistie, bezpečnostné služby by museli usmerňovať pohyb pred vchodom do kostolov.“

V Poľsku sú ešte kostoly plné, ale stačí sa pozrieť na to, čo sa deje na Západe. Prázdne kostoly, v niektorých sa konajú diskotéky. Môžeme si všimnúť neúctu k Najsvätejšej sviatosti... Prečo sa to deje? Jeden moslim raz povedal, že keby sme naozaj verili v Božiu prítomnosť v Eucharistii, padli by sme na tvár. Veríš tej veľkej pravde, že zakaždým, keď prijmeš sväté prijímanie, do tvojho srdca prichádza sám Boh? Veríš tomu, že keď kľáčiš pred bielou oblátkou chleba, kľáčiš pred Stvoriteľom sveta? Zamysli sa, aká je tvoja príprava na stretnutie s Bohom. Je tvoje srdce čistým a krásnym svätostánkom pre neho?

Skús sa hlbšie zamyslieť nad situáciou, keď čakáš hosťa... poupratujes dom, postaráš sa, aby si ho čo najlepšie pohostil. Nepozývaš ho na povalu alebo tam, kde máš neporiadok. Nevoláš ho do vlhkej pivnice. Keby ti niekto povedal, že ťa príde navštíviť Svätý Otec, určite by si vymaloval dom. Urobil by si všetko pre to, aby si neporanil nohu

o kameň, čo vytíča v tvojej záhrade. A ako prijímaš Ježiša? Keby si v neho naozaj veril, k svätému prijímaniu by si pristupoval plný nadšenia a emócií, že prijímaš samého Boha.

„Lebo Boží chlieb je ten, ktorý zostúpil z neba a dáva svetu život.“ Povedali mu: ‚Pane, vždy nám dávaj taký chlieb.‘ Ježiš im povedal: ‚Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť‘“ (Jn 6, 33 – 35).

Tu je potrebné zdôrazniť jednu dôležitú vec, aby sme neupadli do duchovných škrupúl. Veľmi často sa totiž stáva, že duše vo svojej horlivosti na začiatku cesty padnú do pasce zlého ducha. Človek si začne myslieť, že nie je hodný prijať Pána Ježiša. Neraz odmieta sväté prijímanie, lebo zveličuje svoje hriechy a svoju nehodnosť. Na svete predsa neexistuje človek, ktorý by bol hodný! Ale to, že môžeš prijať Ježiša do srdca, je jeho darom pre teba. Časté prijímanie Eucharistie je liekom pre dušu. Diabol to vie a robí všetko pre to, aby ťa odtiahol od spoločenstva s Bohom. Pán Ježiš povedal sestre Faustíne, že oveľa viac ho zraňuje skutočnosť, že sa s ním nezjednocuje vo svätom prijímaní, než jej malé previnenia. Z Eucharistie vytekajú pre teba všetky pramene spasiteľných a posväcujúcich milostí. Eucharistia je sväté svetlo pre našu existenciu, ktoré ničí temnotu zlého ducha.

„Ježiš im povedal: ‚Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jest' telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň‘“ (Jn 6, 53 – 54).

MEČ SLOVA

Druhým veľmi dôležitým miestom stretnutia je Božie slovo, v ktorom Boh stále prebýva. Ježiš mocou svojho slova vládne nad celým svetom.

„Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kíbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca. A niet tvora, ktorý by bol preň neviditeľný. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať“ (Hebr 4, 12 – 13).

Svätý Ján v Prológu svojho evanjelia stotožňuje Slovo, Ježiša, so Svetlom. Veľmi túži, aby každý človek pochopil, že žiť podľa Božieho slova je nesmierne dôležité. Sám Boh hovorí k človeku prostredníctvom tohto Slova. Odmietnuť Slovo znamená žiť v temnote lži.

Stačí sa pozrieť na dnešný svet, na Poľsko. Vraj sme národom veriacich, no v politike, ekonomike, spoločnosti a medziľudských vzťahoch často chýba Božia múdrosť. Prečo sa to deje? Prečo táto múdrosť chýba? Prečo chýba svetlo svedomia? Jednou z príčin je neznalosť Božieho slova.

Samozrejme, aj na tejto úrovni existujú duchovné pasce. Prvou z nich je selektívne zaobchádzanie s Božím slovom. Božie slovo treba chápať vždy v danom kontexte, ako aj vo vzťahu k celému Božiemu zjaveniu. V opačnom prípade môže zlý duch použiť nesprávny kontext na skreslenie prav-

dy v našom živote. Pozrime sa, čo sa dnes deje. Veľa ľudí behá za uzdraveniami a vzkrieseniami, lebo je napísané, že Pán Ježiš uzdravoval. Ale keď sa na to pozrieme v širšom kontexte, uvidíme, že nie uzdravenia boli cieľom príchodu Pána Ježiša na svet, ale spása sveta.

Druhou pascou je čítať Písmo a interpretovať ho bez toho, aby sme sa opierali o učenie a múdrosť stáročí Katoľickej cirkvi. Existuje riziko, že sa odrazu zanechajú iné formy nábožnosti. Božie slovo je veľmi dôležité, ale stretnutie s ním musí ísť ruka v ruke so sviatostným životom, mariánskou duchovnosťou atď.

Ježiš k tebe dnes prichádza vo svojom slove. Prijmeš ho? Si ochotný učiť sa od neho? Chceš žiť už tu na zemi podľa jeho slova? Ak to dovoľíš, sám uvidíš, ako bude postupne meniť tvoj život a po krôčikoch učiť tvoju dušu. Vždy pros Ducha Svätého o pomoc, aby si porozumel Svätému písmu. Boh ti dal do ruky mocný meč svojho slova a chce, aby si bol jeho bojovníkom.

MENO JEŽIŠ

Ježiš vo Svätom písme hovorí: „Keď budete Otca o niečo prosiť v mojom mene, dá vám to“ (porov. *Jn* 16, 23). Niet inej spásy než v mene Ježiš. Hoci som vyštudoval teológiu, nikdy som úplne nepochopil, v čom spočíva moc mena Ježiš, nášho Pána, Kráľa a Spasiteľa. V Novom zákone sa spojenie „meno Ježiš“ vyskytuje asi stokrát. Sám Ježiš používa podobu „v mojom mene“ alebo „v mene mojom“. Okrem toho sa tento výraz objavuje v mnohých dôležitých teologických textoch. V Evanjeliu podľa svätého Jána čítame:

„Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno jednorodného Božieho Syna“ (*Jn* 3, 18).

V žiadnom inom mene niet spásy, len v Ježišovom mene. Pre nás je to výnimočné meno a osobitne si ho vážime.

Kňazi, ktorí sa zaoberajú exorcizmami, vyslovujú formulu: „V mene Ježiša ti rozkazujem, vyjdi!“ Nie v mene Svätého Otca ani vo svojom mene, ani v mene Márie. „V mene Ježiša ti rozkazujem, vyjdi!“ Vieš, čo sa stane potom? Neraz som to videl. Toto meno vyháňa zlých duchov. V Ježišovom mene sa ohlasuje obrátenie všetkým národom. Nie v mene Alaha, nie v mene Mohameda, ale v mene Ježiša, pretože iba v toto meno budú dúfať národy. V Evanjeliu podľa svätého Jána Ježiš hovorí Nikodémovi:

„Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil. Kto v neho verí, nie je súdenný. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodeného Božieho Syna“ (Jn 3, 16 – 18).

Svet nám dnes vstępuje, že v každom náboženstve môžeme byť spasení, že každý má svoju vlastnú cestu k spáse. Evanjelium však jasne hovorí, že tí, ktorí neuveria v meno Syna človeka, už sú zatratení. Uvažuj, či sú ľudské teórie a ilúzie dôležitejšie ako slová samotného Ježiša. Čo znamená uveriť v meno jednorodeného Božieho Syna? V duchovnom svete sa meno vzťahuje na vykonávanú funkciu. Hoci meno Ježiš Kristus vyslovujeme často, zamyslel si sa už niekedy nad tým, čo to meno znamená? „Kristus“ je ekvivalentom gréckeho slova Christos, v latinčine Christus, čo znamená Mesiáš, kráľ. Slovo „Kristus“ nie je iba ako priezvisko, druhé meno, ktoré vystihuje, kým je Ježiš. Hovorí o jeho funkcii. V Knihe Zjavenie apoštola Jána čítame, že Ježiš je Kráľ kráľov a Pán pánov! To však nie je všetko. Vo vzťahu k Ježišovi sa používajú ešte ďalšie tituly. V evanjeliách je veľmi častým titulom Pán, po grécky Kyrios, a Ježiš sa označuje aj ako Kráľ. Sám Pán Ježiš o sebe najčastejšie hovoril, že je Synom človeka. Tento titul sa týka Danielovho proroctva o kráľovi Mesiášovi a najlepšie vystihuje, kto je Ježiš. Prorok Daniel predstavuje Syna človeka ako Boha a Kráľa súčasne.

„Videl som v nočnom videní a hľa, v oblakoch neba prichádzal ktosi ako Syn človeka; prišiel až k Starcovi dní, priviedli ho pred neho. A jemu bola odovzdaná vláda a kráľovstvo,

takže jemu slúžili všetky národy, kmene a nárečia; jeho vláda je vláda večná, ktorá nezaniká, a jeho kráľovstvo, ktoré nezahynie“ (*Dan 7, 13 – 14*).

Ide o najplnšie rozvinutie mesiášskej myšlienky v Starom zákone. Kráľ kráľov a Pán pánov. Teda nie meno Ježiš, ktoré v Novom zákone opisuje historickú postavu, zaručuje požehnanie a večnú spásu. Ale prejav uznania, že tento Ježiš, syn Márie a Jozefa, je Kráľ a Pán. Ak je toto uznanie pravdivé, prináša so sebou zásadné zmeny v živote. Si na to pripravený? Si pripravený prijať Ježišove slová adresované Nikodémovi? Si pripravený prijať jednorodného Božieho Syna? Si pripravený uznať jeho kráľovskú vládu nad sebou a nad celým svetom? Toto meno zaručuje splnenie všetkých prosieb, je garantom večnej spásy. Keď na tento svet prídu zmätky, budeš vyzývať Kristovo meno, aby si získal záchranu a spásu?